



ΕΤΟΣ 72ον

17 Νοεμβρίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 46 (3729)

ΠΕΡΙ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΣ

Ἄφορμή γιά τήν παραβολή περί πλεονεξίας τήν Κυριακή Θ' Λουκά ἦταν ἡ φιλονικία δύο ἀδελφῶν σέ κληρονομικά ζητήματα. Ὁ Κύριος γνώριζε πῶς καί οἱ δύο τους εἶχαν ὑποταχθεῖ στήν πλεονεξία. Γι' αὐτό καί τούς ἀρνήθηκε νά γίνει δικαστής ἢ μεριστής τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν τους.

Ἡ πλεονεκτική προσκόλλησις τοῦ ἀνθρώπου στά ὑλικά ἀγαθά εἶναι: α) ἐλκυστική γιά τόν κάθε ἄνθρωπο, ἰδιαίτερα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς μας καί β) ἀποκρουστική, γιατί ὁ καθένας δέν θέλει νά ἀκούσει γιά τούς κινδύνους πού συνεπάγονται τά ὑλικά ἀγαθά καί ὁ πλοῦτος.

Στήν παραβολή ὁ Χριστός δέν μιλάει γιά τόν πλοῦτο, ἀλλά γιά τήν πλεονεξία, πού τελικά τόν ἔκανε ἄφρονα. Ἡ πλεονεξία εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ἁμαρτίας, πού κάνει τόν ἄνθρωπο εἰδωλόατρη καί ἀνελεύθερο. Ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε γιά νά εἶναι ὁ κυρίαρχος καί ὁ διαχειριστής τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν.

Ἡ ἐξάρτησις ἀπό τά ὑλικά ἀγαθά

Ἄν ὁ ἄνθρωπος παραμερίσει ἀπό τήν ὑπαρξή του τόν Θεό, τότε ἐξαρτᾶ τήν ζωὴ του ἀπό τά ὑλικά ἀγαθά. Ἡ ἁμαρτία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀσθένεια τῆς βουλήσεώς του, πού τελικά χαλαίει καί καταστρέφει τόν ἑαυτό του καί τά ἀγαθά τῆς δημιουργίας.

Ἡ πλεονεξία δέν δίνει στόν ἄνθρωπο τήν αἴσθησις τῆς ἐπάρκειας, τῆς πληρότητας, ἀλλά τῆς φτώχειας, τῆς ἔλλειψης. Ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς εἶχε τόσα ἀγαθά, ἀλλά ἦταν ἀνήσυχος καί ταραγμένος. Ὁ πλεονέκτης νομίζει πῶς εἶναι εὐτυχισμένος μέ τά ἀγαθά του. Στήν πραγματικότητα ὅμως εἶναι ἀνήσυχος, γεμάτος φόβο, ἀγωνία καί ἄγχος.

Ἡ πλεονεξία προσπαθεῖ μεθοδικά, δηλαδή δαιμονικά, νά μᾶς πείσει ὅτι ἡ ἀπόκτησις τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν ἐξασφαλίζει τήν ἀποκλειστική εὐή-



ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιβ' 16-21, η' 8)

Τό ἀγαθό εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφρόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μεῖζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχῆ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας, τί νῦν ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

μερία καὶ ἀπόλαυση γιὰ τὸν ἑαυτό μας. Ἐδῶ ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ταυτίζεται μέ τὴν βιολογικὴ ἀνακύκλωση στὴν ἐπιβίωση τῶν ζώων. «Φάγε, πιές, εὐφραίνου». Ὁ Μέγας Βασίλειος ὑπογραμμίζει: «Ἄν ἦσουν χοῖρος, τί ἄλλο καλύτερο θὰ ἔλεγες στὴν ψυχὴ σου;».

Ἡ ὑπέρβαση τοῦ θανάτου

Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ψευδαίσθηση στὴν πορεία τῆς ὑπάρξεως μᾶς προφυλάσσει ὁ Κύριος στὴν συνέχεια τῆς παραβολῆς. Ὁ ἄνθρωπος δέν ξεπερνάει τὸν θάνατο μέ τὰ χρήματα καὶ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, γιατί ὅλα αὐτὰ μέσα τους φέρουν τὴν ἔννοια τοῦ θανάτου.

Ἡ ἀποκόμιση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν σημαίνει ὅτι στηρίζονται στὴν φυσικὴ τους κατάσταση. Δηλαδή στό δηλητήριο τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου. Γι' αὐτό καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν πεθαίνει, οὔτε καὶ αὐτό τό σῶμα του δέν παίρνει μαζί του. Τό ἐμπιστεύεται στὴν γῆ μέχρι τὴν Δευτέρα Παρουσία καὶ τὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν.

Ὁ Κύριος μᾶς φανερώνει τὸν ἀληθινὸ θησαυρὸ μας. Δέν εἶναι ὁ ἀτομικός ἑαυτός μας, τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, ἀλλὰ ὁ κατὰ Θεὸν πλοῦτος. Δηλαδή ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐλεημοσύνη. Αὐτὰ ἄς ἐπιδιώκουμε!

† Ὁ Φ. Α.

ΣΤΟΝ ΤΑΠΕΙΝΟ ΑΝΑΠΑΥΕΤΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

- Γέροντα, ποιές ἀρετές πρέπει νά ἔχει ὁ ἄνθρωπος, γιὰ νά τὸν ἐπισκιάσει ἡ Χάρης τοῦ Θεοῦ;
- Καὶ μόνον ἡ ταπείνωση φθάνει. Συχνά μέ ρωτοῦν: «Πόσος καιρὸς χρειάζεται, γιὰ νά ἀποκτήσει κανεὶς τὴν θεία Χάρη;». Μερικοὶ μπορεῖ σέ ὅλη τους τὴν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε τὴν ἐξῆς παραβολή: Ἐνός πλουσίου ἀνθρώπου τὰ χωράφια ἀπέδωσαν μεγάλη παραγωγή· καὶ σκεφτόταν μέσα του καὶ ἔλεγε: Τί νά κάνω, πού δέν ἔχω πού νά συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καί (τελικά) εἶπε: Νά τί δά κάνω: δά γκρεμίσω τίς ἀποθήκες μου καὶ δά κτίσω μεγαλύτερες, καὶ δά συνάξω ἐκεῖ ὅλα τὰ εἰσοδήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου, καὶ δά πῶ στήν ψυχὴ μου: Ψυχὴ, ἔχεις πολλά ἀγαθά, πού φθάνουν γιά πολλά χρόνια· ξεκουράσου, φάγε, πίε, διασκέδασε. Τοῦ εἶπε ὅμως ὁ Θεός: Ἀνόητε, ἀπόψε ἀπαιτοῦν ἀπό ἐσένα νά παραδώσεις τὴν ψυχὴ σου· αὐτά πού ετοίμασες σέ ποιόν δά μείνουν; Αὐτά δά πάθει ὅποιος θησαυρίζει γιά τόν ἑαυτό του (ὕλικά ἀγαθά), καὶ δέν πλουτίζει κατὰ Θεόν. Ὅταν τὰ εἶπε αὐτά, φώναξε: Ὅποιος ἔχει αὐτιά νά ἀκούει, ἄς ἀκούει.

(Ἀπό τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ζωὴ νά ζοῦν δῆθεν πνευματικά, νά κάνουν ἄσκηση κ.λπ., ἀλλά νά νομίζουν ὅτι κάτι εἶναι, καὶ γι' αὐτὸ νά μὴ λαμβάνουν τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἄλλοι σέ λίγο χρόνο χαριτώνονται, ἐπειδὴ ταπεινώνονται. Ἄν ὁ ἄνθρωπος ταπεινωθεῖ, μπορεῖ μέσα σέ ἓνα λεπτό νά τὸν λούσει ἡ θεία Χάρη, νά γίνει ἄγγελος καὶ νά βρεθεῖ στὸν Παράδεισο. Ἐνῶ, ἂν ὑπερηφανευθεῖ, μπορεῖ μέσα σέ ἓνα λεπτό νά γίνει ταγκαλάκι καὶ νά βρεθεῖ στήν κόλαση. Ἄν θέλει δηλαδή ὁ ἄνθρωπος, γίνεται ἀρνί· ἂν θέλει, γίνεται κατσίκι. Τὰ καημένα τὰ κατσίκια, καὶ νά θέλουν νά γίνουν ἀρνιά, δέν μποροῦν· στὸν ἄνθρωπο ὅμως ὁ Θεός ἔδωσε τὴν δυνατότητα νά γίνει ἀπὸ κατσίκι ἀρνί, ἀρκεῖ νά τὸ θελήσει.

Ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ πάει μόνο στὸν ταπεινὸ καὶ πρᾶο ἄνθρωπο. Ἐκεῖ ἀναπαύεται τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Εἶδες τί λέει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας; «Ἐπί τίνα ἐπιβλέψω, ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον;». Ὁ Θεός θέλει νά ἔχουμε μόνο λίγη ταπεινώση, γιὰ νά συγγενεούμε μαζί Του, καὶ μετὰ ὅλες οἱ δωρεές Του ἔρχονται ἄφθονες ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλη. Γιατί ὁ Θεός χρωστᾶ κατὰ κάποιον τρόπο στὸν ταπεινὸ ἄνθρωπο πολλὴ Χάρη καὶ τοῦ τὴν δίνει ὡς δῶρο, χωρὶς ἐκεῖνος νά τὴν ζητήσῃ. Εἶναι πνευματικὸς νόμος αὐτό. «Ὁ Θεός ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δέ δίδωσι χάριν», δέν λέει τὸ Εὐαγγέλιο; Ἔτσι τὰ ἔχει κανονίσει ὁ Θεός. «Εἶμαι ταπεινός» θά πεῖ: «Ἐχω θεία Χάρη»! Πολύ ταπεινός, πολλὴ Χάρη λαμβάνει ἀπὸ τὸν Θεό, γιατί ὁ ταπεινός σάν σφουγγάρι τὴν ρουφάει τὴν θεία Χάρη.

Ὅποιος σκύβει ταπεινά καὶ δέχεται τὰ χτυπήματα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διώχνει τὰ δικά του ἐξογκώματα, ὁμορφαίνει πνευματικά σάν Ἄγγελος, καὶ ἔτσι χωράει ἀπὸ τὴν στενὴ πύλη τοῦ Παραδείσου. Στὸν Οὐρανὸ δέν ἀνεβαίνει κανεὶς μέ τὸ κοσμικὸ ἀνέβασμα ἀλλὰ μέ τὸ πνευματικὸ κατέβασμα. Ἡ ταπεινώση ἀνοίγει τίς πόρτες τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ἔρχεται στὸν ἄνθρωπο ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ

17 Νοεμβρίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ

Γρηγορίου ἐπισκ. Νεοκαισαρείας († 270). Γενναδίου ἀρχιεπ. Κων/πόλεως († 471).
Ἦχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. β΄ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21, η΄ 8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Νοεμβρίου, ΙΓ΄ Λουκᾶ.
Απόστολος: Γαλ. στ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 18-27.

ἡ ὑπερηφάνεια τίς κλείνει. Ὁ Παπὰ Τύχων ἔλεγε: «Ἕνας ταπεινός ἄνθρωπος ἔχει περισσότερη Χάρη ἀπό πολλούς ἄνθρώπους μαζί. Κάθε πρωί ὁ Θεός εὐλογεῖ τόν κόσμο μέ τό ἓνα χέρι, ἀλλά, ὅταν δεῖ κανένα ταπεινό ἄνθρωπο, τόν εὐλογεῖ μέ τά δύο Του χέρια. Ἐκεῖνος πού ἔχει μεγαλύτερη ταπείνωση, εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἀπό ὅλους!». Ὅλα ἀπό τό ταπεινό φρόνημα ἐξαρτῶνται.

Ὅταν ὑπάρχει στόν ἄνθρωπο ταπεινό φρόνημα, τότε φυσιολογικά ἀνταμῶνει ἡ γῆ μέ τόν Οὐρανό. Οἱ ἄνθρωποι μέ τήν ταπείνωση βρῆκαν τό κουμπί· τό πατοῦν καί ἀνεβαίνουν στόν «Τρίτο Οὐρανό» μέ τό πνευματικό ἀσανσέρ τῆς ἀγάπης. Καί ἀκοῦς μερικούς νά λένε: «Καί γιατί ὁ Θεός θέλει νά ταπεινωθοῦμε;». Ακοῦς κουβέντα; Μά, ἄν δέν ταπεινωθεῖ ὁ ἄνθρωπος, δέν χωράει στόν Παράδεισο, ἀλλά καί σ΄ αὐτήν τήν ζωή δέν ἔχει ἀνάπαυση. Τί εἶπε ὁ Χριστός; «Μάθετε ἀπ΄ ἐμοῦ ὅτι πρῶος εἰμι καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ καί εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν».

(Από τό βιβλίο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας,
ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ)

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ (Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x24 ἑκατ., σελ. 104)

Ἡ Ἀποστολική Διακονία προχώρησε στήν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ βιβλίου, στό ὅποιο ἀναλύονται ἡ μοναξιά, ἡ σιωπή καί ἡ προσευχή ὡς ἐννοιες τῆς πνευματικότητας.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος, Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr